

Administrationskommissionen, der behandlede de herhenhørende Spørgsmaal, tiltraadte derimod Forslaget og anbefalede det til Gennemførelse. Arbejderforsikrings-Raadet, der derefter fik Spørgsmaalet forelagt, udtalte imidlertid i Skrivelse af 11. December 1925 følgende:

»Ved Skrivelse af 27. f. M. har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse fra Raadet over det af Ministeriet paa Grundlag af Administrationskommissionens Forslag om Omorganisation af Raadet udarbejdede Udkast til Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 395 af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

I denne Anledning skal man meddele, at Raadets Afdelinger den 3. d. M. har afholdt et Fællesmøde, der resulterede i følgende Udtalelse:

»Raadet udtaler, at det ikke har fundet de ved den hidtidige Praktisering af Loven værende Mangler ved Raadets Virkemaade saa fremtrædende, at en gennemgribende Forandring er ønskelig. Dette gælder saavel Sammenlægning af Raadets Afdelinger til een Afdeling som den Praksis, at en større Del af Sagerne afgøres af Raadets Formand og Kontoret. Er en Lovfæstelse paa det sidste Omraade paakrævet, vil Raadet anse en Lovfæstelse af de bestaaende Forhold for at være den ønskeligste.

Dog ønsker Medlem af Raadets Søfartsafdeling og Fiskeriafdeling, Kontorchef Frøken Black, at tilføje, at hun deler Administrationskommissionens Anskuelse om det ønskelige i, at Arbejderforsikrings-Raadets forskellige Afdelinger kunde sammensluttet til een Afdeling.«

Nærværende Udvalg har drøftet Spørgsmaalet, og man er kommet til det Resultat, at ovennævnte, i Folketingsudvalget rejste Betænkeligheder ved en Omorganisation af Raadet i Overensstemmelse med det omtalte Forslag er meget vægtige, og da der saa sent som i 1927 fandt en Omorganisation af Raadet Sted ved, at to af Raadets Afdelinger blev sammenlagt, mener Udvalget ikke paa nuværende Tidspunkt at ville fremsætte Forslag om en Omordning paa den nævnte Basis.

Udvalget er dog ikke blind for, at den nuværende Ordning har sine formelle Mangler, og at den Fremgangsmaade, der anvendes, burde søges legaliseret. Man skal i denne Henseende foreslaa, at der i Loven indsættes en Bestemmelse om, at det i Raadets Forretningsorden kan bestemmes, at visse Arter af Sager kan afgøres af Raadets Formand. Det vil dog formentlig være ønskeligt, at der aabnes Adgang for de vedkommende til at forlange en paa denne Maade afgjort Sag forelagt for selve Raadet, og man foreslaar derfor en saalydende Tilføjelse til Lovens § 10:

»I Forretningsordenen kan det bestemmes, at visse Arter af Sager kan afgøres af Raadets Formand, dog saaledes, at den tilskadekomne, hans efterladte eller vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver), dersom de ønsker det, skal kunne forlange Afgørelsen forelagt i vedkommende Afdeling af Raadet, der da træffer Afgørelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 12.«

For at gøre vedkommende opmærksom paa, at han kan indbringe en af Raadets Formand truffen Afgørelse for selve Raadet, bør det da i alle Tilfælde meddeles ham, at han har denne Adgang.

Ved den her foreslaaede Fremgangsmaade vil man kunne opnaa, at Raadet med Ministerens Tilslutning er Herre over, hvilken Del af sin Myndighed det vil overgive til Formanden, og det staar til enhver Tid Raadet frit for at søge Forholdene ændrede i den ene eller den anden Retning.